

DNEVNIK DIANE BUDISAVLJEVIĆ

Na obljetnicu proboja zatočenika koncentracionog logora Jasenovac na HTV1 prikazan je domaći igrano-dokumentarni film "Dnevnik Diane Budisavljević", što je pohvalno za HRT

Međutim, i u ovom se, kao i ranije u slučajevima emitiranja filma "Schindlerova lista", uporno isticala oznaka kako film nije "primjeren" za osobe mlađe od 15 godina.

Pitam se tko je tu oznaku za ta dva filma i neke druge slične (npr. "Deveti krug") odredio i kako će djeca ne gledajući takve filmove i fotografije moći znati za načine i razmjere ustaških i nacifašističkih zločina.

U mom slučaju su upravo takvi filmovi, a naročito dokumentarni, odigrali glavnu ulogu da već kao dječak u nižim razredima osnovne škole shvatim o čemu se radi i da do kraja života čvrsto zauzmem antifašističku stranu.

U ovo vrijeme, kad se politika ponovno busa u prsa hineći brigu oko njegovanja antifašističkih vrijednosti, a u stvari se sve više propušta vrijeme da se uhvati zadnji vlak kako bi se društvo očistilo od ustaštva i nacifašizma uopće, ne pristajem na ovakvu vrstu manipulacije djecom - da se pod krinkom brige prema njima lišavaju informacija koje mogu odigrati ključnu ulogu u formiranju njihovih ličnosti.

Međutim, nakon što smo imali priliku uvjeriti se da ustašofiliju relativiziraju čak i ministri kulture (posljednji slučaj - u današnjem centralnom Dnevniku HTV1) te pojedini akademici, od kojih su neki bili i čelnici HAZU, onda se ne trebamo čuditi što neka djeca i mladež uporno crtaju ustaške simbole i viču "za dom spremni", ali i u maniri smeđekošuljaša mlade osobe druge nacionalnosti, boje kože ili vjere.

T. K.